

tid er netop det, han ikke skulde have gjort. Men naar man nu bestandig hører dette Raad: Det Stykke skulde Du ikke have givet, Du skulde netop have givet alt Andet end det, nei, det Stykke skulde Du have opført, kunde det tænkes — man er jo af og til et Dieblit svag —, at Theaterchefen sagde: Seg vil følge den Mands Raad, skjøndt det koster mange Penge, og jeg maa opgive, hvad jeg ellers havde forberedt. Men saadanne Tristelser falder man derimod ikke i, naar man bruger Pengene til rebelig og ærlig at betale sin Gjæld med, og det blev Theatret ved med at gjøre saaledes, at det indtil Februar Maaned havde betalt de 85,000 Kr. og endelig den første April havde disse 35,000 Kr. tilbage. Nu synes de to ærede Statsrevisorer næsten at dadle Theatret for, eller ikke at finde det rigtig passende, at Theatret, da det modtog de tre sidste Femtedele af Statens Tilskud, 36,000 Kr., anvendte de 35,000 Kr. deraf til at betale sin Gjæld med, en Gjæld, som det ikke var forpligtet til at betale før den 31te Marts 1878. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorledes det hænger sammen med den Antydning, at det ikke var rigtigt fair, at man betalte sin Gjæld, og at det havde været mere passende, at beholde disse 36,000 i Kassen. Jeg troede netop at handle overfor Rigsdagen, saaledes som den ønskede det. Jeg har engang tidligere havt Veilighed til at sige her og gjentager det nu, at det har været, at det er endnu og vil vedblive at være min Bekræftelse, trods alt hvad der møder mig, nøie at rette mig efter Rigsdagen. Jeg finder, at det ikke alene er min Pligt, men ogsaa flogt bestandig at gjøre det. Jeg har virkelig ogsaa her troet at handle i Overensstemmelse med Rigsdagen, naar jeg benyttede de Penge, jeg havde tilovers til at betale Gjælden til Sorø Akademi; det gjør mig ondt, at jeg har taget feil i min Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Muligheden af at betale den anden Gjæld, Byggegjælden, — thi det maa de Herrer bestandig holde ude fra hinanden, at der foruden denne Gjæld paa 70,000 Kr. og 85,000 Kr., som jeg nys omtalte, der er stiftet til Theatrets Drift, saa tillige er Byggegjælden, denne kolossale Gjæld paa 1 Million og nogle Hundrede Kroner, Tallet husker jeg ikke saa nøie —, da skulde der paa denne Gjæld afbetales i det paagjældende Theatersaar over 41,000 Kr. Men hvorledes skulde det være muligt, at den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet kunde have en saa kolossal Tillid til den Mand, han havde sat til at bestyre Theatret, at han skulde tro, at denne, naar det i det foregaaende Theatersaar ikke havde været muligt at styre Theatret uden med et Tab paa 74,600 Kr., at han saa i dette Theatersaar ikke alene ingen Underbalance skulde faae, men et Overskud saa stort, at han kunde betale ikke alene de 70 og de 85,000 Kr., der var laante til Driften, men endda over 41,000

Kr. paa Bygningsgjælden til Sorø Akademi. Det vilde være at stille en Fordring, som ingen Mand vilde gaa ind paa. Ministeren kunde ikke stille anden Fordring til den, han satte i Spidsen for Theatret, end den, at han skulde gjøre sit Yderste for at bestyre Theatret saa økonomisk, som det var muligt, men selvfølgelig saaledes, at der blev taget passende Hensyn til det Kunstneriske. Det er iøvrigt en Feiltagelse, naar der staar i Statsrevisionens Betænkning, at hvis Theatret havde betalt disse 41,000, saa vilde det have et endeligt Overskud af 3,700 Kr. Nei, saa var det endelige Overskud blevet c. 58,000 Kr. Statsrevisionen har rent glemt at regne den Gjæld paa 54,600 Kr. med, som Theatret var belastet med fra det forrige Aar; men den kan ikke springes over. Hvis Theatret havde betalt de c. 41,000 Kr. til Sorø Akademi, saa havde det havt en Underbalance paa c. 58,000 Kr., hvad der ogsaa kan ses udtalt paa en ganske simpel Maade. Naar de Herrer tage Statsregnskabet fra ifjor, staar der saaledes: „Underbalancen for Regnskabet for Theatersaaret 75—76 er 54,600 Kr. — jeg afsunder Tallet —, Overskudet for Regnskabsaaret 76—77 — det Aar, hvorom her er Tale — er 37,600 Kr.; der er altsaa en Rest af ÷ c. 17,000 Kr. Det paagjældende Aar gif altsaa ud med ÷ 17,000 Kr.; hvis saa Theatret tillige skulde betalt Bygningsgjælden til Sorø Akademi med noget over 41,000 Kr., saa vilde Aaret gaa ud med en Underbalance paa 58,000 Kr. Hvorledes skulde Pengene skaffes? Man kan ikke betale Gjæld med ÷ 17,000 Kr. Der maatte altsaa laanes hos Sorø 41,000 Kr. for at betale dem igjen til Sorø. Og nu kommer det mærkelige Tilfælde her, at Statsrevisionen anbefaler at gjøre det. Den siger, at ved Brug af den paa Post 7 givne Bemyndigelse (den til at stifte Gjæld) kunde Buddets Opfyldelse være udsat et Aar endnu. Det er altsaa en ligefrem Opfordring; Statsrevisionen siger her, at Theatret burde i Grunden have laant Penge hos Sorø Akademi til at betale Sorø Akademi med. Men i det foregaaende, hvor der er Tale om de 35,000, dabler Statsrevisionen Theatret i høi Grad, under den Forudsætning, at det har gjort ny Gjæld til at betale den gamle med. Her gjælder i Sandhed det gamle Ord: „Lager Du Hatten op, faar Du Brygl, og lader Du den ligge, faar Du ogsaa Brygl“ — det vil da sige, naar man i det Hele tager imod Brygl, men det gjør man undertiden ikke. Altsaa om den Udtalelse af Statsrevisionen, at den ovenomtalte Gjæld — disse 70,000 Kr. — kun ere betalte ved at gjøre ny Gjæld, maa jeg paa det Bestemteste sige, at den er urigtig. Den er uden al Tvivl kommen tilstede ved en Misforstaaelse af disse meget indviklede Theaterregnskaber, men urigtig er den.

Før dem, der ikke ere nøie inde i disse Theaterforhold, staar der her Et og Andet, som kan